

ΝΟΜΟΣ: 1634/86

Κύρωση των πρωτοκόλλων 1980 «Για την προστασία της Μεσογείου θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές» και 1982 «περί των ειδικά προστατευομένων περιοχών της Μεσογείου»
(ΦΕΚ 104/Α/18-07-86)

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

1. Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος:
- α) Το πρωτόκολλο 1980 «Για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές» και τα τεχνικά παραρτήματα I, II και III αυτού, που υπογράφηκαν στην Αθήνα την 17 Μαΐου 1980 και
 - β) Το πρωτόκολλο 1982 «Περί των ειδικά προστατευομένων περιοχών της Μεσογείου» που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 3 Απριλίου 1982.
2. Τα κείμενα των πρωτοκόλλων και των παραρτημάτων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα, και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από την ρύπανση από χερσαίες πηγές.

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Ως ΜΕΡΗ της Σύμβασης για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, που συνήφθη στη Βαρκελώνη στις 16 Φεβρουαρίου 1976,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εφαρμόσουν το άρθρο 4 παράγραφος 2 και τα άρθρα 8 και 15 της εν λόγω Σύμβασης.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ τη ραγδαία ανάπτυξη των ανθρώπινων δραστηριοτήτων της περιοχής της Μεσογείου Θαλάσσης, ιδιαίτερα στους τομείς της βιομηχανοποίησης και της αστικοποίησης και την εποχιακή αύξηση των παράκτιων πληθυσμών που οφείλεται στον τουρισμό.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τον κίνδυνο τον οποίο εκφράζει για το θαλάσσιο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία η ρύπανση που προέρχεται από χερσαίες πηγές και τα σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν από την άποψη αυτή σε πολλά παράκτια ύδατα και εκβολές ποταμών της Μεσογείου Θαλάσσης, τα οποία οφείλονται κυρίως στην απόρριψη ανεπεξέργαστων, ανεπαρκώς επεξεργασμένων ή ακαταλλήλως διατιθεμένων οικιακών ή βιομηχανικών λυμάτων.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τις διαφορές στα επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης μεταξύ των παράκτιων κρατών και λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές επιταγές των αναπτυσσόμενων χωρών.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ να λάβουν σε στενή συνεργασία τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1.

Τα συμβαλλόμενα Μέρη στο Πρωτόκολλο αυτό (στο εξής καλούμενα «τα Μέρη») λαμβάνουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης της περιοχής της Μεσογείου Θαλάσσης, που προκαλείται από εκχύσεις προερχόμενες από ποταμούς, παράκτιες εγκαταστάσεις ή εκροές ή οποιαδήποτε άλλη χερσαία πηγή που βρίσκεται στο έδαφός του.

Άρθρο 2.

Για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου:

- α) ως «Σύμβαση» νοείται η Σύμβαση για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, που συνήφθη στη Βαρκελώνη στις 16 Φεβρουαρίου 1976
- β) ως «Οργανισμός» νοείται ο οργανισμός που αναφέρεται στο άρθρο 13 της Σύμβασης
- γ) ως «Όριο γλυκών υδάτων» νοείται το μέρος του ρου των υδάτων όπου, κατά την άμπωτη και σε περίοδο χαμηλής ροής των γλυκών υδάτων, η αλμυρότητα αυξάνεται αισθητά λόγω της παρουσίας θαλάσσιου ύδατος.

Άρθρο 3.

Η περιοχή στην οποία έχει εφαρμογή το παρόν Πρωτόκολλο (στο εξής καλούμενη «περιοχή του Πρωτοκόλλου») περιλαμβάνει:

- α) την περιοχή της Μεσογείου Θαλάσσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της Σύμβασης·
- β) τα ύδατα ένθεν της βασικής γραμμής από την οποία μετράται το πλάτος των χωρικών υδάτων, τα οποία εκτείνονται, στην περίπτωση υδάτινων ροών, μέχρι του ορίου των γλυκών υδάτων·
- γ) Τα έλη αλμυρού ύδατος που επικοινωνούν με τη θάλασσα.

Άρθρο 4.

1. Το παρόν Πρωτόκολλο εφαρμόζεται:

- α) στις ρυπαίνουσες εκχύσεις που φθάνουν στην περιοχή του Πρωτοκόλλου από χερσαίες πηγές που ευρίσκονται στο έδαφος των Μερών, ιδιαίτερα:
 - άμεσα από αγωγούς αποχετεύσεων που εκχέουν στη θάλασσα ή από εναποθέσεις ή ηθελημένες απορρίψεις που γίνονται στην ακτή ή από αυτή,
 - έμμεσα, μέσω ποταμών, καναλιών ή άλλων ρευμάτων, περιλαμβανομένων των υπόγειων υδάτινων ροών ή εκροών·
- β) στη μόλυνση από χερσαίες πηγές που μεταφέρεται ατμοσφαιρικά, ανάλογα με τους όρους που θα καθορισθούν σε ένα πρόσθετο παράρτημα του Πρωτοκόλλου του αποδεκτού από τα Μέρη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 της Σύμβασης.

2. Το Πρωτόκολλο εφαρμόζεται επίσης σε όλες τις ρυπαίνουσες εκχύσεις από μόνιμες, τεχνητές, μακράν της ακτής εγκαταστάσεις που ευρίσκονται στη δικαιοδοσία ενός Μέρους και που εξυπηρετούν σκοπούς άλλους από την εξερεύνηση και εκμετάλλευση ορυκτών πόρων της υφαλοκρηπίδας, του θαλάσσιου βυθού και υπεδάφους του.

Άρθρο 5.

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να εξαλείψουν τη ρύπανση της περιοχής του Πρωτοκόλλου από χερσαίες πηγές από τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Για το σκοπό αυτόν επεξεργάζονται και εφαρμόζουν, από κοινού ή μεμονωμένα, ανάλογα με την περίπτωση, τα αναγκαία προγράμματα και μέτρα.

3. Τα προγράμματα και μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, ιδιαίτερα, κοινά πρότυπα αποβολής και χρήσης.

4. Τα πρότυπα και τα χρονοδιαγράμματα για την εφαρμογή των προγραμμάτων και των μέτρων που αποβλέπουν στην εξάλειψη της ρύπανσης από χερσαίες πηγές ορίζονται από τα Μέρη και επανεξετάζονται περιοδικά, εν ανάγκη ανά δύο χρόνια, για καθεμιά από τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 6.

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να περιορίσουν δραστικά τη ρύπανση από χερσαίες πηγές της περιοχής του Πρωτοκόλλου που προέρχονται από ουσίες ή πηγές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του παρόντος Πρωτοκόλλου.
2. Για το σκοπό αυτόν επεξεργάζονται και εφαρμόζουν, από κοινού ή μεμονωμένα, ανάλογα με την περίπτωση, κατάλληλα προγράμματα και μέτρα.
3. Οι απορρίψεις υπόκεινται στη χορήγηση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, σχετικής άδειας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των διατάξεων του παραρτήματος III του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 7.

1. Τα Μέρη διατυπώνουν και υιοθετούν προοδευτικά, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κοινές κατευθυντήριες γραμμές, και, ανάλογα με την περίπτωση, κοινά πρότυπα ή κριτήρια, τα οποία αφορούν ιδίως:
 - α) το μήκος, το βάθος και τη θέση αγωγών για παράκτιες εκχύσεις, λαμβάνοντας υπόψη, ιδιαίτερα, τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την προκατεργασία των λυμάτων·
 - β) τις ειδικές προδιαγραφές για τα λύματα που απαιτούν διαφορετική επεξεργασία·
 - γ) την ποιότητα των θαλάσσιων υδάτων που χρησιμοποιούνται για ειδικούς σκοπούς και είναι αναγκαία για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, των βιολογικών πόρων και των οικοσυστημάτων·
 - δ) τον έλεγχο και την προοδευτική αντικατάσταση προϊόντων εγκαταστάσεων και βιομηχανικών και άλλων διεργασιών που προκαλούν σημαντική ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.
 - ε) τις ειδικές προδιαγραφές που αφορούν τις απορριπτόμενες ποσότητες των ουσιών που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II, τη συγκέντρωσή τους στα λύματα και τις μεθόδους για την απόρριψή τους.
2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου, αυτές οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές και τα κοινά πρότυπα ή κριτήρια λαμβάνουν υπόψη οικολογικά περιφερειακά γνωρίσματα, τοπικά γεωγραφικά και φυσικά χαρακτηριστικά, την οικονομική δυνατότητα των Μερών και τις ανάγκες τους για ανάπτυξη, το επίπεδο της υπάρχουσας ρύπανσης και την πραγματική τοπική απορροφητική ικανότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος.
3. Τα προγράμματα και τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 θα αποφασισθούν λαμβάνοντας υπόψη, για την προοδευτική τους εφαρμογή, την ικανότητα απορρόφησης και μετατροπής των υπαρχουσών εγκαταστάσεων, την οικονομική δυνατότητα των Μερών και τις αναπτυξιακές τους ανάγκες.

Άρθρο 8.

- Μέσα στα πλαίσια των διατάξεων και των προγραμμάτων συνεχούς επίβλεψης που προβλέπονται στο άρθρο 10 της Σύμβασης, και εν ανάγκη σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, τα Μέρη αναλαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, δραστηριότητες συνεχούς επίβλεψης οι οποίες έχουν σαν αντικείμενο:
- α) να εκτιμούν συστηματικά, όσο είναι δυνατό, τα επίπεδα μόλυνσης κατά μήκος των ακτών τους, ιδίως σε ό,τι αφορά τις ουσίες ή πηγές που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II και να δίνουν περιοδικά πληροφορίες για το θέμα αυτό·
 - β) να αξιολογούν τα αποτελέσματα των μέτρων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου, για να μειωθεί η μόλυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 9.

Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, τα Μέρη συνεργάζονται κατά το δυνατό στο επιστημονικό και τεχνολογικό πεδίο σχετικά με τη ρύπανση από χερσαίες πηγές, ιδίως, όσο αφορά την έρευνα επί των οδών εισαγωγής, διέλευσης και των αποτελεσμάτων ρυπαντικών

ουσιών και της ανάπτυξης νέων μεθόδων για την επεξεργασία, εξάλειψη ή μείωσή τους. Προς το σκοπό αυτόν τα Μέρη προσπαθούν, ιδιαίτερα:

- α) να ανταλλάσσουν επιστημονικές και τεχνικές πληροφορίες,
- β) να συντονίζουν τα ερευνητικά τους προγράμματα.

Άρθρο 10.

1. Τα Μέρη, ενεργώντας άμεσα ή με τη βοήθεια αρμόδιων περιφερειακών ή άλλων διεθνών οργανισμών ή διμερώς, συνεργάζονται για την εκπόνηση και την, κατά το δυνατό, πραγματοποίηση προγραμμάτων βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως στους τομείς της επιστήμης, της εκπαίδευσης και της τεχνολογίας για την πρόληψη της μόλυνσης από χερσαίες πηγές και των ζημιωγόνων αποτελεσμάτων της στο θαλάσσιο περιβάλλον.
2. Η τεχνική βοήθεια αφορά ιδίως την εκπαίδευση επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού καθώς και την απόκτηση, χρησιμοποίηση και παραγωγή του κατάλληλου εξοπλισμού από τις χώρες αυτές με συμφέροντες όρους που θα συμφωνούν μεταξύ των ενδιαφερόμενων Μερών.

Άρθρο 11.

1. Εάν εκχύσεις από υδάτινη ροή που ρέει διαμέσου του εδάφους δύο ή περισσότερων Μερών ή αποτελεί σύνορο μεταξύ τους είναι πιθανό να προκαλέσουν ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της περιοχής του Πρωτοκόλλου, τα ενδιαφερόμενα Μέρη καλούνται να συνεργάζονται, σεβόμενα, καθένα σε ότι τα αφορά, τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου, για να εξασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή του.
2. Μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο για μόλυνση που προέρχεται από το έδαφος Κράτους που δεν είναι συμβαλλόμενο Μέρος. Πάντως, το συμβαλλόμενο Μέρος προσπαθεί να συνεργασθεί με το εν λόγω Κράτος έτσι ώστε να καταστήσει δυνατή την πλήρη εφαρμογή του Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 12.

1. Λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 22 της Σύμβασης, εφόσον η μόλυνση από χερσαίες πηγές που προέρχεται από το έδαφος Μέρους είναι πιθανό να βλάψει άμεσα τα συμφέροντα ενός ή περισσότερων άλλων Μερών, τα ενδιαφερόμενα Μέρη αναλαμβάνουν, μετά από αίτηση ενός ή περισσότερων από αυτά, να προσέλθουν σε διαβουλεύσεις για την αναζήτηση μιας ικανοποιητικής λύσης.
2. Κατόπιν αιτήσεως οιοδήποτε ενδιαφερόμενου Μέρους, το θέμα θα εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνόδου των Μερών, η οποία θα γίνει σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντος Πρωτοκόλλου· η σύνοδος αυτή μπορεί να απευθύνει συστάσεις για να επιτύχει μια ικανοποιητική λύση.

Άρθρο 13.

1. Τα Μέρη ενημερώνονται αμοιβαία διαμέσου του Οργανισμού, για τα λαμβανόμενα μέτρα, τα επιτυγχανόμενα αποτελέσματα και ενδεχομένως, τις συναντώμενες δυσκολίες κατά την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου. Οι διαδικασίες για τη συλλογή και υποβολή των πληροφοριών αυτών αποφασίζονται κατά τις συνόδους των Μερών.
2. Παρόμοια πληροφόρηση πρέπει να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων:
 - α) τα στατιστικά δεδομένα για τις άδειες που χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6 του παρόντος Πρωτοκόλλου·
 - β) τα δεδομένα που προκύπτουν από τη συνεχή επίβλεψη που προβλέπεται στο άρθρο 8 του παρόντος Πρωτοκόλλου·
 - γ) τις ποσότητες ρυπαντικών ουσιών που εκχύνονται από τα εδάφη τους·
 - δ) τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 5 και 6 του Παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 14.

1. Οι τακτικές συνεδριάσεις των Μερών λαμβάνουν χώρα κατά τις τακτικές συνεδριάσεις των συμβαλλομένων Μερών στη Σύμβαση που συγκαλούνται σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης αυτής. Τα Μέρη μπορούν επίσης να συνέρχονται σε έκτακτες συνεδριάσεις σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης.
2. Οι συνεδριάσεις των Μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου έχουν ιδίως σαν αντικείμενο:
 - α) να μεριμνούν για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου και να εξετάζουν την αποτελεσματικότητα των ληφθέντων μέτρων και την ανάγκη να προβλεφθούν και άλλες ρυθμίσεις, ιδίως με τη μορφή παραρτημάτων·
 - β) να αναθεωρούν και να τροποποιούν ενδεχομένως οποιοδήποτε παράρτημα του Πρωτοκόλλου·
 - γ) να διατυπώνουν και να θεσπίζουν προγράμματα και μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 15 του παρόντος Πρωτοκόλλου·
 - δ) να θεσπίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος Πρωτοκόλλου, κοινές κατευθυντήριες γραμμές, κριτήρια ή πρότυπα, υπό οποιαδήποτε μορφή αποφασίζονται από τα Μέρη·
 - ε) να διατυπώνουν συστάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του παρόντος Πρωτοκόλλου·
 - ζ) να εξετάζουν τις πληροφορίες που υποβάλλονται από τα Μέρη, σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος Πρωτοκόλλου·
 - η) να αναλαμβάνουν οποιεσδήποτε άλλες ενέργειες που ενδείκνυνται για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 15.

1. Κατά τη συνεδρίαση των Μερών θεσπίζονται τα προγράμματα και τα μέτρα για τη μείωση ή εξάλειψη της ρύπανσης από χερσαίες πηγές τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος Πρωτοκόλλου με πλειοψηφία των δύο τρίτων.
2. Τα Μέρη τα οποία δεν μπόρεσαν να αποδεχθούν ένα πρόγραμμα ή ορισμένα μέτρα ενημερώνουν τη συνεδρίαση των Μερών για τη ρύθμιση στην οποία προτίθενται να προβούν όσο αφορά το πρόγραμμα ή τα εν λόγω μέτρα, με τον όρο ότι τα Μέρη αυτά θα μπορούν σε οποιαδήποτε στιγμή να δηλώσουν τη συμφωνία τους για το πρόγραμμα ή τα ληφθέντα μέτρα.

Άρθρο 16.

1. Οι διατάξεις της Σύμβασης σχετικά με οποιοδήποτε Πρωτόκολλο εφαρμόζονται και για παρόν Πρωτόκολλο.
2. Ο εσωτερικός κανονισμός και οι οικονομικοί κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 της Σύμβασης εφαρμόζονται και για το Πρωτόκολλο αυτό, εκτός αν συμφωνήσουν άλλως τα Μέρη του Πρωτοκόλλου.
3. Το παρόν Πρωτόκολλο θα παραμείνει ανοικτό προς υπογραφή στην Αθήνα από τις 17 Μαΐου 1980 έως τις 16 Ιουνίου 1980 και στη Μαδρίτη από τις 17 Ιουνίου 1980 έως τις 16 Μαΐου 1981 από οποιοδήποτε Κράτος που έχει προσκληθεί να συμμετάσχει στη Συνδιάσκεψη Πληρεξουσίων των παράκτιων Κρατών της περιοχής της Μεσογείου για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη μόλυνση από χερσαίες πηγές, που έγινε στην Αθήνα από τις 12 έως τις 17 Μαΐου 1980. Θα παραμείνει επίσης ανοικτό μέχρι την ίδια ημερομηνία προς υπογραφή από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και από οποιαδήποτε παρόμοια περιφερειακή οικονομική ομάδα της οποίας ένα τουλάχιστο μέλος είναι παράκτιο Κράτος της περιοχής της Μεσογείου Θαλάσσης και η οποία διαθέτει αρμοδιότητες σε πεδία καλυπτόμενα από το παρόν Πρωτόκολλο.
4. Το παρόν Πρωτόκολλο υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Οι πράξεις επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στην κυβέρνηση της Ισπανίας, η οποία αναλαμβάνει το ρόλο του θεματοφύλακα.

5. Επίσης, από τις 17 Μαΐου 1981, το παρόν Πρωτόκολλο παραμένει ανοικτό για την προσχώρηση των Κρατών που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 3, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και οποιασδήποτε ομάδας αναφερομένης στην παράγραφο αυτή.

6. Το παρόν Πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα από την κατάθεση τουλάχιστον έξι πράξεων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του Πρωτοκόλλου από τα Μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Σε πίστωση του οποίου οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Έγινε στην Αθήνα, στις δεκαεπτά Μαΐου χίλια εννιακόσια ογδόντα, σε ένα αντίγραφο στην αγγλική, αραβική, ισπανική και γαλλική γλώσσα. Τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

A. Οι ακόλουθες ουσίες, οικογένειες ή ομάδες ουσιών αναγράφονται, όχι κατά σειρά προτεραιότητας, για τους σκοπούς του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου. Έχουν επιλεγεί κυρίως βάσει:

- της τοξικότητας,
- της ανθεκτικότητας,
- της βιοσυσσωρευσης,

1. Οργανοαλογονούχες ενώσεις και ουσίες οι οποίες μπορούν να σχηματίσουν τέτοιες ενώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον(1).

2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις και ουσίες οι οποίες μπορούν να σχηματίσουν τέτοιες ενώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον(1).

3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις και ουσίες που μπορούν να σχηματίσουν τέτοιες ενώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον(1).

4. Υδράργυρος και ενώσεις υδραργύρου.

5. Κάδμιο και ενώσεις καδμίου.

6. Χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια.

7. Ανθεκτικές συνθετικές ύλες που μπορούν να επιπλέουν, να βυθίζονται ή να παραμένουν εν αιωρήσει και που μπορούν να καταστήσουν δυσχερή κάθε θεμιτή χρήση της θάλασσας.

8. Ουσίες με αποδεδειγμένες καρκινογόνες, τερατογόνες, ή μεταλλαξογόνες ιδιότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον ή μέσω αυτού.

9. Ραδιενεργές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων και των καταλοίπων τους, εφόσον τα απόβλητά τους δεν πληρούν τις αρχές περί προστασίας από τη ραδιενέργεια, όπως καθορίζονται από τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, λαμβανομένης υπόψη της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

B. Το παρόν παράρτημα δεν εφαρμόζεται για απόβλητα που περιέχουν τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο ακόλουθο τμήμα A' κάτω των ορίων που ορίζονται από κοινού από τα Μέρη.

(1)Με εξαίρεση εκείνες που είναι βιολογικά αβλαβείς ή που μετατρέπονται ταχέως σε βιολογικά αβλαβείς ενώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

A. Οι ακόλουθες ουσίες, οικογένειες και ομάδες ουσιών, ή πηγές ρύπανσης, που αναγράφονται, όχι κατά σειρά προτεραιότητας, για τους σκοπούς του άρθρου 6 του Πρωτοκόλλου, έχουν επιλεγεί κυρίως βάσει των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για το παράρτημα Ι, λαμβανομένου υπόψη συγχρόνως του γεγονότος ότι γενικά είναι λιγότερο επιβλαβείς ή καθίστανται ευκολότερα αβλαβείς με φυσικές μεθόδους και συνεπώς, επηρεάζουν γενικά πιο περιορισμένες παράκτιες περιοχές.

1. Τα ακόλουθα στοιχεία και οι ενώσεις τους:

1. Ψευδάργυρος	11.Κασσίτερος
2. Χαλκός	12.Βάριο

3. Νικέλιο	13. Βηρύλλιο
4. Χρόμιο	14. Βόριο
5. Μόλυβδος	15. Ουράνιο
6. Σελήνιο	16. Βανάδιο
7. Αρσενικό	17. Κοβάλτιο
8. Αντιμόνιο	18. Θάλλιο
9. Μολυβδαίνιο	19. Τελλούριο
10. Τιτάνιο	20. Αργυρος

2. Τα βιοκτόνια και τα παράγωγά τους που δεν καλύπτονται από το παράρτημα Ι.
 3. Οργανοπυριτικές ενώσεις και ουσίες που μπορούν να σχηματίσουν τέτοιες ενώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, εξαιρουμένων εκείνων που είναι βιολογικά αβλαβείς ή μετατρέπονται ταχέως σε βιολογικά αβλαβείς ουσίες.
 4. Αργό πετρέλαιο και υδρογονάνθρακες πάσης προελεύσεως.
 5. Κυανιούχα και φθοριούχα.
 6. Μη βιοαποικοδομούμενα απορρυπαντικά και άλλες επιφανειοδραστικές ουσίες.
 7. Ανόργανες ενώσεις φωσφόρου και στοιχειακός φωσφόρος.
 8. Παθογόνοι μικροοργανισμοί.
 9. Θερμικά απόβλητα.
 10. Ουσίες με επιβλαβή επίδραση στη γεύση ή/και οσμή προϊόντων για ανθρώπινη κατανάλωση που προέρχονται από το υδάτινο περιβάλλον και ενώσεις που μπορούν να επιφέρουν τη δημιουργία τέτοιων ουσιών στο θαλάσσιο περιβάλλον.
 11. Ουσίες που έχουν, αμέσως ή εμμέσως, δυσμενή επίδραση στην περιεκτικότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος σε οξυγόνο, ειδικά εκείνες που μπορούν να προκαλέσουν φαινόμενα ευτροφισμού.
 12. Οξίνες ή αλκαλικές ενώσεις τέτοιας σύνθεσης και σε τέτοια ποσότητα που να μπορούν να επιδράσουν δυσμενώς στην ποιότητα του θαλάσσιου ύδατος.
 13. Ουσίες οι οποίες, αν και δεν είναι τοξικής φύσεως, μπορούν να καταστούν επιβλαβείς για το θαλάσσιο περιβάλλον ή να καταστήσουν δυσχερή οποιαδήποτε θεμιτή χρήση της θάλασσας λόγω των ποσοτήτων με τις οποίες απορρίπτονται.
- Β. Ο έλεγχος και ο δραστικός περιορισμός της απόρριψης ουσιών που αναφέρονται στο παραπάνω τμήμα Α' πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Για τη χορήγηση άδειας απόρριψης αποβλήτων, που περιέχουν ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ ή στο τμήμα Β του παραρτήματος Ι του παρόντος Πρωτοκόλλου, λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, οι ακόλουθοι συντελεστές:

- Α. Χαρακτηριστικά και σύνθεση των αποβλήτων.
 1. Τύπος και μέγεθος της πηγής αποβλήτων (π.χ. βιομηχανική διεργασία).
 2. Τύπος αποβλήτων (προέλευση, μέση σύνθεση).
 3. Μορφή αποβλήτων (στερεά, υγρά, λασπώδης).
 4. Ολικό ποσόν (απορριπτόμενος όγκος, π.χ. ανά έτος).
 5. Τρόπος απόρριψης (συνεχής, περιοδικά, εποχιακώς μεταβλητό κ.λπ.).
 6. Συγκεντρώσεις των κυριότερων συστατικών ουσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, ουσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ και άλλων ουσιών, ανάλογα με την περίπτωση.
 7. Φυσικές, χημικές και βιομηχανικές ιδιότητες των αποβλήτων.
- Β. Χαρακτηριστικά των συστατικών των αποβλήτων ως προς τη βλαπτικότητά τους.
 1. Ανθεκτικότητα (φυσική, χημική και βιολογική) στο θαλάσσιο περιβάλλον.
 2. Τοξικότητα και άλλες επιβλαβείς επιδράσεις.
 3. Συσώρευση σε βιολογικές ύλες ή ιζήματα.
 4. Βιομηχανικός μετασχηματισμός που επιφέρει τη δημιουργία επιβλαβών ενώσεων.
 5. Καταλυτικές επιδράσεις επί της περιεκτικότητας και ισορροπίας του περιεχομένου οξυγόνου.

6. Επιδεκτικότητα σε φυσικές, χημικές και βιοχημικές αλλαγές και άλλη επίδραση στο θαλάσσιο περιβάλλον με άλλα συστατικά του θαλάσσιου ύδατος που μπορεί να επιφέρουν επιβλαβή βιολογικά ή άλλα αποτελέσματα στις χρήσεις που περιλαμβάνονται στο τμήμα Ε' κατωτέρω.

Γ. Χαρακτηριστικά του τόπου εκχύσεως και του αποδεχομένου θαλάσσιου περιβάλλοντος.

1. Υδρογραφικά, μετεωρολογικά, γεωλογικά και τοπογραφικά χαρακτηριστικά της παράκτιας περιοχής.

2. Τοποθεσία και τύπος της εκχύσεως (εκροή υπονόμων, καναλιών, εκβολή ποταμών κλπ.) και σχέση με άλλες περιοχές (όπως περιοχές αναψυχής, περιοχές ωτοκίας, εκτροφής και ψαρέματος, πεδία οστρακοδέρμων) και άλλες εκχύσεις.

3. Αρχική αραίωση που επιτυγχάνεται στο σημείο εκχύσεως στο αποδεχόμενο θαλάσσιο περιβάλλον.

4. Χαρακτηριστικά διασποράς, όπως επιδράσεις ρευμάτων, παλιρροιών και ανέμου στην οριζόντια μεταφορά και κατακόρυφη ανάμειξη.

5. Χαρακτηριστικά αποδεχομένου ύδατος σε σχέση με τις φυσικές, χημικές, βιολογικές και οικολογικές συνθήκες της περιοχής εκχύσεως.

6. Ικανότητα του αποδεχομένου θαλάσσιου περιβάλλοντος να δεχθεί εκχύσεις αποβλήτων χωρίς ανεπιθύμητα αποτελέσματα.

Δ. Διαθεσιμότητα τεχνολογιών για απόβλητα.

Οι μέθοδοι μείωσης και απόρριψης αποβλήτων για βιομηχανικά καθώς επίσης και οικιακά λύματα πρέπει να επιλέγονται, λαμβανομένης υπόψη της διαθεσιμότητας και δυνατότητας εφαρμογής:

α) εναλλακτικών διαδικασιών επεξεργασίας,

β) μεθόδων αναχρησιμοποίησης ή εξάλειψης,

γ) εναλλακτικών λύσεων διάθεσης στην ξηρά και

δ) κατάλληλων, με χαμηλές απώλειες, τεχνολογιών.

Ε. Δυνατές διαταραχές θαλάσσιων οικοσυστημάτων και χρήσεων του θαλάσσιου ύδατος.

1. Επιδράσεις στην ανθρώπινη υγεία δια μέσου της επίδρασης της ρύπανσης σε:

α) βρώσιμους θαλάσσιους οργανισμούς,

β) ύδατα κολύμβησης και

γ) την αισθητική.

2. Επιδράσεις σε θαλάσσια οικοσυστήματα, ιδιαίτερα σε βιολογικούς πόρους, είδη ευρισκόμενα σε κίνδυνο και ζωτικά φυσικά περιβάλλοντα ζώντων οργανισμών.

3. Επιδράσεις σε άλλες φυσιολογικές χρήσεις της θάλασσας.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Για τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές της Μεσογείου.

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ.

ΩΣ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, που συνήφθη στη Βαρκελώνη στις 16 Φεβρουαρίου 1976.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τον κίνδυνο που απειλεί το περιβάλλον της ζώνης της Μεσογείου Θαλάσσης στο σύνολό του, λαμβανομένης υπόψη της ανάπτυξης των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην περιοχή.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τα ιδιαίτερα υδρογραφικά και οικολογικά χαρακτηριστικά της ζώνης της Μεσογείου Θαλάσσης.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι προέχει η προστασία και, κατά περίπτωση, η βελτίωση της κατάστασης των φυσικών πόρων και των φυσικών χώρων της Μεσογείου Θαλάσσης, καθώς και η κατάσταση της πολιτιστικής τους κληρονομιάς στην περιοχή, με τη δημιουργία, μεταξύ άλλων, ειδικά προστατευόμενων περιοχών στις οποίες περιλαμβάνονται θαλάσσιες εκτάσεις και το περιβάλλον τους.

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθιερώσουν μεταξύ τους στενή συνεργασία με σκοπό την επίτευξη του στόχου αυτού.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1.

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου (που καλούνται στο εξής «τα μέρη») λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προστατεύσουν τις θαλάσσιες περιοχές που είναι σημαντικές για τη διαφύλαξη των φυσικών πόρων και των φυσικών χώρων της ζώνης της Μεσογείου Θαλάσσης, καθώς και για τη διαφύλαξη της πολιτιστικής τους κληρονομιάς στην περιοχή.

2. Καμία διάταξη του παρόντος πρωτοκόλλου δε δύναται να θίξει την κωδικοποίηση και την επεξεργασία του Δικαίου της Θαλάσσης από τη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που συνεκλήθη δυνάμει του ψηφίσματος 2750 C (XXV) της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών, ούτε τις διεκδικήσεις και τις υπάρχουσες ή μέλλουσες νομικές θέσεις που θα λάβει κάθε κράτος όσο αφορά το Δίκαιο της Θαλάσσης καθώς και τη φύση και έκταση της δικαιοδοσίας του παρόχθιου κράτους και του κράτους της σημαίας.

Άρθρο 2.

Για τον καθορισμό ειδικά προστατευόμενων περιοχών (που καλούνται στο εξής «προστατευόμενες περιοχές»), η ζώνη εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου είναι η ζώνη της Μεσογείου Θαλάσσης που ορίζεται στο άρθρο 1 της Σύμβασης για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης που ορίζεται στο άρθρο 1 της Σύμβασης για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση (που καλείται στο εξής «η Σύμβαση»): εννοείται ότι, για τις ανάγκες του παρόντος πρωτοκόλλου, η ζώνη αυτή περιορίζεται στα χωρικά ύδατα των μερών και μπορεί να περιλάβει τα ύδατα που ευρίσκονται μέσα από τη νοητή γραμμή βάσης από την οποία μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας και τα οποία εκτείνονται στην περίπτωση ρεόντων υδάτων, μέχρι το όριο των γλυκών υδάτων. Είναι δυνατόν εξάλλου, να περιλάβει υδάτινες ζώνες ή παράκτιες ζώνες που ορίζει καθένα από τα μέρη.

Άρθρο 3.

1. Τα μέρη δημιουργούν, στο μέτρο του δυνατού, προστατευόμενες περιοχές και εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη λήψη των μέτρων που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η προστασία και ενδεχομένως η αποκατάσταση του χαρακτήρα των περιοχών αυτών το συντομότερο δυνατό.

2. Οι περιοχές αυτές δημιουργούνται με στόχο να διαφυλαχθούν, κυρίως:

α)-χώροι που έχουν βιολογική και οικολογική σημασία.

-η γενετική ποικιλία των ειδών, καθώς και ο πληθυσμός τους σε ικανοποιητικά επίπεδα, οι ζώνες τους αναπαραγωγής και οι οικότοποί τους.

-αντιπροσωπευτικοί τύποι οικοσυστημάτων και οι οικολογικές διαδικασίες·

β) χώροι που έχουν ιδιαίτερη σημασία εξαιτίας του ενδιαφέροντος που παρουσιάζουν από επιστημονική, αισθητική, ιστορική, αρχαιολογική, πολιτιστική ή εκπαιδευτική άποψη.

Άρθρο 4.

Τα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου επεξεργάζονται και υιοθετούν κατά την πρώτη τους συνάντηση, σε συνεργασία, αν είναι αναγκαίο, με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κατευθυντήριες γραμμές και, αν χρειάζεται, κοινά πρότυπα ή κριτήρια που αφορούν, κυρίως:

α) την επιλογή προστατευόμενων περιοχών·

β) τη δημιουργία προστατευόμενων περιοχών·

γ) τη διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών·

δ) την ανακοίνωση πληροφοριών σχετικά με τις προστατευόμενες περιοχές.

Άρθρο 5.

Τα μέρη μπορούν να ενισχύσουν την προστασία μιας προστατευόμενης περιοχής δημιουργώντας, στη ζώνη εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου μία ή περισσότερες ενδιάμεσες περιοχές στις οποίες οι περιορισμοί στις δραστηριότητες είναι λιγότερο αυστηροί, χωρίς να είναι όμως ασυμβίβαστοι με τους στόχους που τίθεται για την εν λόγω περιοχή.

Άρθρο 6.

1. Στην περίπτωση που ένα μέρος προτίθεται να δημιουργήσει μία προστατευόμενη περιοχή που να εφάπτεται των συνόρων ή των ορίων της ζώνης εθνικής δικαιοδοσίας άλλου μέρους, οι αρμόδιες αρχές των δύο μερών προβαίνουν σε διαβουλεύσεις προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία όσο αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και, μεταξύ άλλων, εξετάζουν τη δυνατότητα να δημιουργήσει το άλλο μέρος αντίστοιχη προστατευόμενη περιοχή ή να λάβει οποιοδήποτε άλλο κατάλληλο μέτρο.

2. Στην περίπτωση που ένα μέρος προτίθεται να δημιουργήσει προστατευόμενη περιοχή που να εφάπτεται των συνόρων ή των ορίων της ζώνης της εθνικής δικαιοδοσίας κράτους που δεν είναι μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου, το μέρος προσπαθεί να συνεννοηθεί με τις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους ώστε να προβεί στις διαβουλεύσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Στην περίπτωση δημιουργίας επαπτόμενων προστατευόμενων περιοχών από δύο μέρη ή από ένα μέρος και ένα κράτος που δεν είναι μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου, ειδικές συμφωνίες μπορούν να προβλέψουν τους τρόπους διαβουλεύσεων ή συνεννόησης που αναφέρονται αντίστοιχα στις παραγράφους 1 και 2.

4. Στην περίπτωση που κράτος, το οποίο δεν είναι μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου, προτίθεται να δημιουργήσει μία προστατευόμενη περιοχή επαπτόμενη των συνόρων ή των ορίων εθνικής δικαιοδοσίας ενός μέρους του παρόντος πρωτοκόλλου, το μέρος αυτό προσπαθεί να συνεννοηθεί με το εν λόγω κράτος ώστε να προβούν σε διαβουλεύσεις και να συνάψουν, ενδεχομένως, συμφωνία όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 7.

Τα μέρη, δεδομένων των επιδιωκόμενων στόχων και λαμβανομένων υπόψη χαρακτηριστικών κάθε προστατευόμενης περιοχής λαμβάνουν προοδευτικά, σε συμφωνία με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, τα απαραίτητα μέτρα, στα οποία είναι δυνατό μεταξύ άλλων να περιλαμβάνονται:

- α) η οργάνωση συστήματος προγραμματισμού και διαχείρισης·
- β) η απαγόρευση έκχυσης ή απόρριψης των αποβλήτων ή άλλων υλικών που είναι δυνατό να παραβιάσουν την προστατευόμενη περιοχή·
- γ) η ρύθμιση της διέλευσης των πλοίων και κάθε είδους στάσης ή αγκυροβόλησης·
- δ) η ρύθμιση της αλιείας, του κυνηγιού, της σύλληψης ζώων και της συγκομιδής φυτικών προϊόντων·
- ε) η απαγόρευση της καταστροφής του φυτικού ή του ζωϊκού βασιλείου και της εισαγωγής εξωτικών ειδών·
- στ) η ρύθμιση κάθε δραστηριότητας που μπορεί να βλάψει ή να διαταράξει την πανίδα ή τη χλωρίδα, συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής αυτόχθονων ζωικών ή φυτικών ειδών·
- ζ) η ρύθμιση κάθε δραστηριότητας που περιλαμβάνει την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση του βυθού της θάλασσας ή του υπεδάφους της ή την τροποποίηση της διαμόρφωσης του βυθού της θάλασσας·
- η) η ρύθμιση κάθε δραστηριότητας που περιλαμβάνει την τροποποίηση της διαμόρφωσης του εδάφους ή την εκμετάλλευση του υπεδάφους του χερσαίου τμήματος μιας θαλάσσιας προστατευόμενης περιοχής·
- θ) η ρύθμιση της οποιαδήποτε αρχαιολογικής δραστηριότητας και της αφαίρεσης κάθε αντικειμένου που μπορεί να θεωρηθεί ως αρχαιολογικό αγαθό·
- ι) η ρύθμιση του εμπορίου, της εισαγωγής και της εξαγωγής ζώων ή τμημάτων ζώων, φυτών ή τμημάτων φυτών και αρχαιολογικών αντικειμένων που προέρχονται από τις προστατευόμενες περιοχές και υπόκεινται σε προστατευτικά μέτρα·

ια) κάθε άλλο μέτρο που αποσκοπεί στη διαφύλαξη των οικολογικών και βιολογικών διαδικασιών στις προστατευόμενες περιοχές.

Άρθρο 8.

1. Τα μέρη δίνουν την κατάλληλη δημοσιότητα στη δημιουργία των προστατευόμενων περιοχών, καθώς και των περιοχών που προβλέπονται στο άρθρο 5, στη σήμανσή τους και στις ρυθμίσεις που εφαρμόζονται σ' αυτές.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 κοινοποιούνται στον οργανισμό που ορίζεται στο άρθρο 13 της Σύμβασης (που καλείται στο εξής «ο οργανισμός»), ο οποίος συντάσσει και τηρεί ενημερωμένο έναν κατάλογο των προστατευόμενων περιοχών στη ζώνη εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου. Για το σκοπό αυτόν, τα μέρη παρέχουν κάθε χρήσιμη πληροφορία στον οργανισμό.

Άρθρο 9.

1. Κατά τη θέσπιση των προστατευτικών μέτρων, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη τις παραδοσιακές δραστηριότητες και τους τοπικούς πληθυσμούς. Στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό, οι παρεκκλίσεις που παραχωρούνται λόγω αυτού του γεγονότος δεν πρέπει να είναι τέτοιες ώστε:

α) να κινδυνεύσουν είτε η διατήρηση των οικοσυστημάτων που προστατεύονται δυνάμει του παρόντος πρωτοκόλλου είτε οι βιολογικές διαδικασίες που συμμετέχουν στη διατήρηση των οικοσυστημάτων αυτών·

β) να προκαλέσουν είτε την εξαφάνιση είτε την ουσιαστική ελάττωση του αριθμού των ειδών ή των ζωικών και φυτικών πληθυσμών που περιλαμβάνονται στα προστατευόμενα οικοσυστήματα ή που συνδέονται οικολογικά με αυτά, ιδιαίτερα τα αποδημητικά είδη και τα σπάνια, τα απειλούμενα ή τα ενδημικά είδη.

2. Τα μέρη που παραχωρούν παρεκκλίσεις ή δεν εφαρμόζουν αυστηρά τα προστατευτικά μέτρα ενημερώνουν σχετικά τον οργανισμό.

Άρθρο 10.

Τα μέρη ενθαρρύνουν και εντείνουν τις δραστηριότητες επιστημονικής και τεχνικής έρευνας σχετικά με τις προστατευόμενες περιοχές τους, καθώς και με τα οικοσυστήματα και την αρχαιολογική κληρονομιά των περιοχών αυτών.

Άρθρο 11.

Τα μέρη προσπαθούν να πληροφορούν το κοινό, όσο εκτενέστερα γίνεται, για την αξία και τη σημασία των προστατευόμενων περιοχών και για τα επιστημονικά συμπεράσματα που συνάγονται από αυτές τόσο από την άποψη της διατήρησης της φύσης όσο και από αρχαιολογική άποψη. Η πληροφόρηση αυτή θα πρέπει να βρει την κατάλληλη θέση στα εκπαιδευτικά προγράμματα που αφορούν το περιβάλλον και την ιστορία. Τα μέρη πρέπει επίσης να εντείνουν τις προσπάθειές τους ώστε το κοινό και οι οργανισμοί προστασίας της φύσης των ενδιαφερόμενων μερών να συμμετέχουν στη λήψη των κατάλληλων μέτρων, που απαιτούνται για την προστασία των περιοχών αυτών.

Άρθρο 12.

Τα μέρη καταρτίζουν, στο μέτρο του δυνατού, πρόγραμμα συνεργασίας προκειμένου να συντονίσουν τη δημιουργία, τον προγραμματισμό, τη διαχείριση και τη διατήρηση των προστατευόμενων περιοχών με στόχο τη σύσταση δικτύου προστατευόμενων περιοχών στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τα υφιστάμενα δίκτυα, και κυρίως τις υπό προστασία περιοχές της βιόσφαιρας που έχει δημιουργήσει η UNESCO. Τα

ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προστατευόμενων περιοχών, η πείρα που αποκτάται και τα προβλήματα που ανακύπτουν αποτελούν αντικείμενο τακτικών ανταλλαγών πληροφοριών.

Άρθρο 13.

Τα μέρη ανταλλάσσουν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 14 επιστημονικές και τεχνικές πληροφορίες σχετικά με τις τρέχουσες ή τις προβλεπόμενες έρευνες και τα αναμενόμενα αποτελέσματα· συντονίζουν επίσης στο μέτρο του δυνατού, τις έρευνές τους. Εξάλλου, προσπαθούν να καθορίσουν από κοινού ή να τυποποιήσουν τις επιστημονικές μεθόδους που θα χρησιμοποιήσουν για την επιλογή, τη διαχείριση και την εποπτεία των προστατευόμενων περιοχών.

Άρθρο 14.

1. Κατ' εφαρμογή των αρχών συνεργασίας που ορίζονται στα άρθρα 12 και 13, τα μέρη παρέχουν στον οργανισμό:

α) συγκριτικά δεδομένα που επιτρέπουν την παρακολούθηση της βιολογικής εξέλιξης του μεσογειακού περιβάλλοντος·

β) επιστημονικές, διοικητικές και νομικές εκθέσεις, δημοσιεύσεις και πληροφορίες κυρίως σχετικά με:

- τα μέτρα που ελήφθησαν από τα μέρη, σύμφωνα με το πρωτόκολλο, για την εξασφάλιση της προστασίας των προστατευόμενων περιοχών,
- τα είδη που υπάρχουν στις προστατευόμενες περιοχές,
- τους πιθανούς κινδύνους που απειλούν αυτές τις περιοχές και οι οποίοι είναι δυνατό να προέρχονται κυρίως, από πηγές ρύπανσης, που διαφεύγουν του ελέγχου τους.

2. Τα μέρη καθορίζουν τους υπεύθυνους για τις προστατευόμενες περιοχές. Οι υπεύθυνοι αυτοί συγκεντρώνονται, τουλάχιστο μία φορά κάθε δύο έτη, για να εξετάσουν τα ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος και ιδίως για να προτείνουν συστάσεις όσο αφορά τις επιστημονικές, διοικητικές και νομικές πληροφορίες, καθώς και την τυποποίηση και την επεξεργασία των δεδομένων.

Άρθρο 15.

1. Τα μέρη ενεργώντας άμεσα ή με τη συνδρομή των περιφερειακών οργανισμών ή άλλων αρμόδιων διεθνών οργανισμών, η ή διμερώς, συνεργάζονται, από τη στιγμή που θα αρχίσει να ισχύει το παρόν πρωτόκολλο, για την εκπόνηση και την εφαρμογή προγραμμάτων αμοιβαίας συνδρομής και συνδρομής προς τις αναπτυσσόμενες χώρες που εκφράζουν τη σχετική ανάγκη, για την επιλογή, τη δημιουργία και τη διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

2. Τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να έχουν σχέση με την κατάρτιση επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού, την επιστημονική έρευνα και την απόκτηση, χρησιμοποίηση και κατασκευή κατάλληλου υλικού από τις χώρες αυτές με συμφέροντες όρους που θα αποτελέσουν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων χωρών.

Άρθρο 16.

Η τροποποίηση των ορίων μιας προστατευόμενης περιοχής ή του νομικού της καθεστώτος, ή η κατάργηση της περιοχής αυτής εν όλω ή εν μέρει, μπορεί να αποφασιστεί μόνο με την εφαρμογή διαδικασίας παρόμοιας με εκείνη που τηρήθηκε για τη δημιουργία της.

Άρθρο 17.

1. Οι τακτικές συνεδριάσεις των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου πραγματοποιούνται κατά τις τακτικές συνεδριάσεις των συμβαλλόμενων μερών της Σύμβασης που συγκαλούνται

δυνάμει του άρθρου 14 της Σύμβασης αυτής. Τα μέρη μπορούν, επίσης, να πραγματοποιήσουν έκτακτες συνεδριάσεις σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 14.

2. Οι συνεδριάσεις των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου έχουν, κυρίως, ως αντικείμενο:

α) τη μέριμνα για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου·
β) την εξέταση της αποτελεσματικότητας των ληφθέντων μέτρων, λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της ζώνης εφαρμογής του εν λόγω πρωτοκόλλου, καθώς και της σκοπιμότητας να θεσπιστούν άλλες διατάξεις, κυρίως υπό μορφή παραρτημάτων, ή την εξέταση του ενδεχόμενου τροποποίησης της σχετικής ζώνης, αν αυτό είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 της Σύμβασης·

γ) την έγκριση, αναθεώρηση και τροποποίηση, κατά περίπτωση, κάθε παραρτήματος του παρόντος πρωτοκόλλου·

τη μέριμνα για τη σύσταση και την ανάπτυξη του δικτύου προστατευόμενων περιοχών που αναφέρεται στο άρθρο 12 και την υιοθέτηση κατευθυντήριων γραμμών προκειμένου να διευκολυνθεί η σύσταση και η ανάπτυξη του δικτύου αυτού και να ενταχθεί η συνεργασία μεταξύ των μερών·

ε) την εξέταση των συστάσεων που διατυπώνονται από τις συγκεντρώσεις των υπευθύνων των προστατευόμενων περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2·

στ) την εξέταση των εκθέσεων που υποβάλλουν τα μέρη στον οργανισμό σε εφαρμογή του άρθρου 20 της Σύμβασης καθώς και κάθε άλλης πληροφορίας που είναι δυνατό να παράσχουν τα μέρη στον οργανισμό ή να ανακοινώσουν κατά τη συνεδρίαση των μερών.

Άρθρο 18.

1. Οι διατάξεις της Σύμβασης που αναφέρονται σε όλα τα πρωτόκολλα εφαρμόζονται και στο παρόν πρωτόκολλο.

2. Ο εσωτερικός κανονισμός και οι χρηματοδοτικοί κανόνες, που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της Σύμβασης, εφαρμόζονται και στο παρόν πρωτόκολλο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου.

3. Το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοικτό προς υπογραφή στη Γενεύη στις 3 και 4 Απριλίου 1982 και στη Μαδρίτη από τις 5 Απριλίου 1982 έως τις 2 Απριλίου 1983, από τα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης και τα προσκεκλημένα κράτη στη Διπλωματική Συνδιάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη στις 2 και 3 Απριλίου 1982 με θέμα το πρωτόκολλο για τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές της Μεσογείου. Είναι, επίσης, ανοικτό προς υπογραφή, από τις 5 Απριλίου 1982 έως τις 2 Απριλίου 1983, από κάθε περιφερειακό οικονομικό οργανισμό του οποίου τουλάχιστο ένα έλος είναι παράκτιο κράτος της ζώνης της Μεσογείου Θαλάσσης και ασκεί αρμοδιότητες στους τομείς που καλύπτονται από το παρόν πρωτόκολλο.

4. Το παρόν πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα αυτά της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στην Κυβέρνηση της Ισπανίας, η οποία θα εκτελεί χρέη θεματοφύλακα.

5. Από τις 3 Απριλίου 1983 το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοικτό στην προσχώρηση των συμβαλλόμενων μερών της Σύμβασης και κάθε κράτους ή οργανισμού από εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

6. Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα από την κατάθεση τουλάχιστον έξι εγγράφων αποδοχής ή έγκρισης του πρωτοκόλλου ή προσχώρησης σ' αυτό.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι παρακάτω πληρεξούσιοι υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στη Γενεύη, στις τρεις Απριλίου χίλια εννιακόσια ογδόντα δύο, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, αραβική, ισπανική και γαλλική γλώσσα· και τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Άρθρο δεύτερο.

Εφαρμογή.

1. Για την εφαρμογή του νόμου αυτού ισχύουν οι σχετικές διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου τρίτου του ν. 885/1978 «περί κυρώσεως της υπογραφείσης εις Βαρκελώνη το 1976

Διεθνούς Συμβάσεως» περί προστασίας της Μεσογείου Θαλάσσης εκ της ρυπάνσεως κλπ.» (ΦΕΚ 235 Α).

2. Αρμόδια αρχή για τη χορήγηση των ειδικών ή γενικών αδειών απόρριψης και διάθεσης υγρών αποβλήτων και για τη παροχή περιβαλλοντικών αδειών είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Με π.δ/τα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, τα γνωμοτοδούντα όργανα για την έκδοση των ειδικών γενικών αδειών της προηγούμενης παραγράφου και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές των άρθρων 5 και 7 του πρωτοκόλλου 1980 καθορίζονται με π.δ/τα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, με τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ του πρωτοκόλλου αυτού.

5. Με π.δ/τα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται οι όροι δημιουργίας, τροποποίησης ή κατάργησης περιοχής σύμφωνα με το πρωτόκολλο 1982 καθώς επίσης και οι όροι διαχείρισης και προγραμματισμού της περιοχής αυτής.

6. Αρμόδιες αρχές για τη λήψη μέτρων απαραίτητων για τη διαφύλαξη των προστατευομένων περιοχών, όπως ενδεικτικά αναφέρονται στο άρθρο 7 του πρωτοκόλλου «περί των ειδικά προστατευόμενων περιοχών της Μεσογείου» είναι τα Υπουργεία Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο τρίτο.

Εξασφάλιση απαιτήσεων - κυρώσεις - προσφυγές.

1. Για τις υποχρεώσεις των υπευθύνων ρύπανσης, την εξασφάλιση των απαιτήσεων και τη διαδικασία διαπίστωσης παραβάσεων, επιβολής κυρώσεων και άσκησης ένδικων μέσων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων τέταρτου, πέμπτου και έκτου του ν. 855/1978 «περί κυρώσεως της υπογραφείσης εις Βαρκελώνη κ.λπ.» (ΦΕΚ 233 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο ένατο παρ.ΙΙ του ν. 1147/1981 «περί κυρώσεως της υπογραφείσης συμβάσεως κλπ.» (ΦΕΚ 110 Α').

2. Με π.δ/τα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις και η διαδικασία επιβολής τους στους παραβάτες των διατάξεων που αναφέρονται στις ειδικά προστατευόμενες περιοχές.

Άρθρο τέταρτο.

Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις των πρωτοκόλλων.

Με π.δ/τα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, ρυθμίζονται οι τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις των πρωτοκόλλων και των παραρτημάτων που κυρώνονται με αυτόν τον νόμο και προκύπτουν από νεότερες συμφωνίες, πρωτόκολλα ή παραρτήματά τους που ρυθμίζουν ειδικά λεπτομερειακά θέματα.

Άρθρο πέμπτο.

Αναστολή.

Με π.δ. που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, επιτρέπεται σε περίπτωση πολέμου η ολική ή μερική αναστολή σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της εφαρμογής των κειμένων που κυρώνονται με το νόμο αυτό.

Άρθρο έκτο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους.

Κέρκυρα, 17 Ιουλίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΝΑΤΣΙΝΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη του Κράτους Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Ιουλίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ